

0,5 %, 0 % z predčasne splatenej čiastky úveru. Poplatok za vypracovanie dodatku k zmene zmluvných podmienok na klientovu žiadosť bol 40,- €, poplatok za upomienku bol 15,- €, poplatok za výzvu bol 30,- €, poplatok za potvrdenia a súhlasy k úverom vydané bankou na klientovu žiadosť bol 25,- €. Poplatok za potvrdenia o zostatku úveru s budúcim dátumom vydané bankou na klientovu žiadosť bol 50,- €. Úverová zmluva bola uzavretá s typom poistenia Súbor A s poplatkom za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 1,07 € mesačne.

4. Z Prehľadu splácania (do predčasného zosplatnenia), ktorý predložil žalobca vyplýva, že žalovaný pri úvere poskytnutom vo výške 2.400,-€ s dátumom zosplatnenia dňa 22.06.2017 platbami od 20.02.2015 do 19.04.2017 uhradil žalobcovi celkom sumu 1.114,53 €.

5. Z opakovaného upozornenia zo dňa 22.03.2017 vyplýva, že žalobca ním žalovaného naposledy vyzýval k zaplateniu omeškaných splátok jeho úveru poskytnutého na základe Úverovej zmluvy (č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX podpísanej dňa 20.01.2015), ktoré ku dňu vyhotovenia tejto upomienky predstavovali 192,77 €. Zároveň žalovaný bol upovedomený o tom, že predmetná upomienka je v zmysle platného Sadzovníka poplatkov Prima banky Slovensko, a.s. spoplatnená sumou (- zmluvnou pokutou) 15,-€. Žalobca požiadal žalovaného o zaplatenie dlžnej sumy už vo výške 207,77 € najneskôr do 27.03.2017 s tým, že v prípade jej neuhradenia začne žalobca s prípravou žaloby na súd, a bude požadovať jednorazové splatenie celej dlžnej sumy, ktorá k uvedenému dňu predstavovala 2.383,35 €.

6. Z výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 22.06.2017 vyplýva, že žalovaný napriek opakovaným upozorneniam zo strany žalobcu neplnil svoje povinnosti v zmysle zmluvy, a preto žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru, čím žalovanému vznikla povinnosť jednorazovo uhradiť žalobcovi celú zostávajúcu sumu úveru vo výške 2.437,18 €, ako aj poplatok za túto výzvu vo výške 30,-€, t.j. spolu celý dlh vo výške 2.467,18 €, a to najneskôr do 02.07.2017.

7. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zák. č. 129/2010 Z.z.), platného a účinného v čase podpísania zmluvy.

8. Po citácii § 52 ods.1, 3, 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 53 ods.1, 5 OZ, § 54 ods.1, 2, 3 OZ, § 1 ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z., § 9 zák. č. 129/2010 Z.z., § 11 ods.1 zák. č. 129/2010 Z.z., súd dospel k záveru, že Úverová zmluva zo dňa 20.01.2015 uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou (na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení) a neradi sa režimom Obchodného zákonníka. V zmluve chýba obligatórna náležitosť zakotvená pod písm. l/ (správne „k“) vyššieho citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013, ale aj rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014 a Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co 549/2014 z 30.12.2014. Z uvedeného súd považoval predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov (v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.).

9. Žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 2.400,- EUR, pričom žalovaný z tejto sumy vrátil žalobcovi sumu 1.114,53 EUR.

10. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd žalobe v časti vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.285,47 EUR spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.285,47 EUR od 23.06.2017 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti istiny nad sumu vo výške 1.285,47 EUR s príslušenstvom súd žalobu zamietol. Súd zohľadnil finančné pomery žalovaného a povolil mu zaplatenie dlžnej sumy v mesačných splátkach vo výške 120,- Eur. Súd povolil splátky s určením zročnosti a výšky splátky, s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu so zaplatením čo i len jednej splátky v súdom určenej výške a splatnosti, bude to mať za následok splatnosť celého nezaplateného dlhu.

11. Súd dospel k záveru, že žalovaný sa dostal do omeškania so splatením celého úveru dňa 23.06.2017, po dni kedy došlo k zosplateniu úveru, a preto súd žalobcovi uplatnené úroky z omeškania priznal ako dôvodné v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

12. Súd zdôraznil aj tú skutočnosť, že v období po vydaní rozsudku Súdneho dvora Európskej únie sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Bíróovej, bol zvažovaný rozsah aplikácie záverov uvedeného rozsudku v porovnaní s vnútroštátnou úpravou, a to zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Výklad obsiahnutý v rozsudku SD EU bol v určitom období (po vydaní rozsudku SD) aplikovaný v rozhodovacej činnosti súdov vo veciach vyplývajúcich zo spotrebiteľských záväzkových vzťahov. Po prehodnotení účinnosti a aplikovateľnosti uvedeného výkladu pre rozhodovanie vo veciach podľa právnej úpravy platnej v Slovenskej republike, bolo konštatované, že Súdny dvor Európskej únie vykladá výlučne právo Európskej únie, a ako taký nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. Súdny dvor Európskej únie v označenej veci poskytol výlučne výklad Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS. Nevyjadroval sa k výkladu zákona o spotrebiteľských úveroch. Súdom aplikované ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9 ods. 2 písm. f/ a § 9 ods. 2 písm. písm. k.) sú odlišné od ustanovení smernice č. 2008/48/ES (článok 10, ods. 2 písm. c), článok 10, ods. 2 písm. h)), a nakoľko súd aplikoval vnútroštátny zákon o spotrebiteľských úveroch, a nie Smernicu č. 2008/48/ES, výklad dotknutých ustanovení smernice Súdny dvorom EÚ vo veci C-42/15 nemá vplyv na rozhodovaciu činnosť v spore. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ (C-152/84, C-91/92, C-397/01) na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami, v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúceho v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukládajúce povinnosti sa ako také nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci, v danom spore dodávateľ proti spotrebiteľovi. Z uvedených dôvodov v predmetnom spore rozsudok Súdneho dvora Európskej únie číslo C-42/15, nemá vplyv na právne posúdenie veci vnútroštátnym súdom.

13. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 11,16 %. Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, ktorý mal úspech v prevažnej časti uplatneného nároku, a to v rozsahu 55,58 %. Žalovaný, mal úspech iba v rozsahu 44,42 %, a preto súd priznal žalobcovi pomernú náhradu trov konania vo výške 11,16% (55,58 % - 44,42 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, podľa § 262 ods. 2 CSP.

14. Proti výroku II. rozsudku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť rozsudok v napadnutom rozsahu a vyhovieť žalobe žalobcu v plnom rozsahu. Nesúhlasil s argumentáciou súdu, že zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods.2 písm.l/ (správne malo byť „písm. k/“ - poznámka odvolacieho súdu) zák. č. 129/2010 Z.z. a pre nedostatok týchto náležitostí sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ako odvolacie dôvody odvolateľ uviedol, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods.1 písm.f/ CSP), a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 písm.h/ CSP).

15. Žalobca namietal záver súdu prvej inštancie, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods.2 písm.l/ zák. č. 129/2010 Z.z. (správne malo byť § 9 ods.2 písm.k/ zák. č. 129/2010 Z.z. - poznámka odvolacieho súdu, lebo zmluva medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá dňa 20.januára 2015 a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľného úveru na účel jeho splatenia, upravoval § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. účinný ku dňu podpisu zmluvy).

16. Časť odvolania venoval rozsudku Súdneho dvora Európskeho únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej. V rozsiahlom odvolaní žalobca odkazoval aj na rozhodovaciu činnosť odvolacích súdov a to Krajského súdu v Prešove uznesenie zo dňa 15.2.2017, č.k. 12Co/149/2016-60,

Krajského súdu v Trenčíne uznesenie z 28.2.2017, č.k. 6Co/84/2017-57, Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.7.2017, č.k. 14Co/454/2016-66, Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.novembra 2017, č.k. 6Co/238/2017-117, Krajského súdu v Nitre uznesenie zo dňa 22.novembra 2017, č.k. 25Co/664/2016-55. Značnú časť odvolania venoval aj uzneseniu Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.2.2018 sp.zn. 3 Cdo 146/2017, z ktorého citoval. Namietal aj nesprávnosť výroku o trovách konania majúca za to, že vo veci bude mať plný úspech.

17. Odvolanie bolo doručené žalovanému dňa 11.4.2018.

18. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

19. Odvolací súd dospel k záveru, že boli naplnené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ CSP.

20. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

21. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

22. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

23. V danom prípade došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu, pretože súd podriadil skutkový stav pod správny hmotnoprávny predpis zákon č. 129/2010 Z.z., ale pod nesprávne písmeno § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. namiesto správneho písmena k/ (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase podpísania zmluvy, t.j. 20.1.2015). Odvolací súd sa nestotožňuje ani so stanoviskom súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o „vplyv“ rozsudku Súdného dvora Európskej únie č. C 42/15 na posúdenie vecí vnútroštátnym súdom v tomto spore.

24. Súd prvej inštancie záväzkový právny vzťah medzi stranami sporu celkom správne posúdil ako spotrebiteľský podľa ust. § 52 a nasl. OZ a správne aplikoval na úverovú zmluvu uzavretú medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným v hmotnoprávnom postavení spotrebiteľa aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale použitý predpis však nesprávne interpretoval.

25. Otázku interpretácie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona riešil už najvyšší súd v rozhodnutí sp.zn. 3Cdo 146/2017 z 22. februára 2018, sp.zn. 3 Cdo 56/2018 zo 17. apríla 2018 a sp.zn. 4 Cdo 211/2017 z 23. apríla 2018. Z obsahu odôvodnenia uvedených rozhodnutí najvyššieho súdu vyplýva, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí nevyhnutne obsahovať číselné vyjadrenie každej jednotlivéj zložky anuitnej splátky (t.j. istiny,

úrokov a iných poplatkov). Takáto interpretácia uvedeného ustanovenia odvolacím súdom zodpovedá, tak ako je nižšie uvedené, účelu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“), právnym záverom uvedeným v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej z 9. novembra 2016 (ďalej aj „rozsudok ESD“ alebo „Rozsudok“) a tiež účelu samotného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy (ďalej len „§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.“). Pokiaľ teda ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné toto ustanovenie eurokonformne vykladať tak, že sa tým veriteľovi neustanovuje povinnosť uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyššie uvedené zákonom vyžadované údaje vo vzťahu ku každej jednotlivej zložke anuitnej splátky, ale len vo vzťahu k anuitnej splátke ako celku.

26. V súvislosti s eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., vyplývajúcim z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej z 9. novembra 2016, poukazuje odvolací súd na čl. 2 ods. 2 C.s.p., v zmysle ktorého je potrebné za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu považovať aj rozhodovaciu prax ďalších najvyšších súdnych autorít, a to Ústavného súdu Slovenskej republiky, Európskeho súdu pre ľudské práva s Súdneho dvora Európskej únie tak, ako to napokon vyplýva aj z vymedzenia pojmu ustálená rozhodovacia prax súdu v rozhodnutí najvyššieho súdu sp.zn. 6Cdo 29/2017 z 24. januára 2018, ktoré bolo na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu dňa 9. októbra 2018 prijaté na uverejnenie v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR.

27. Z obsahu odôvodnenia rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9. novembra 2016 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej tiež vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 Rozsudku).

28. Podľa článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice a článku 10 ods. 3 Smernice, veriteľ je povinný iba na žiadosť spotrebiteľa kedykoľvek a bezplatne počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku); pričom Smernica nestanovuje povinnosť veriteľa zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky.

29. Pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 Rozsudku).

30. Článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 Rozsudku).

31. Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

32. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

33. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

34. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa uvádza, že "predložený návrh zákona „je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady

2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva". V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa konštatuje, že predkladateľným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

35. V dôvodovej správe k § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

36. Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada eurokonformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť.

37. Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-42/15 z 9. novembra 2016 konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali) pochybnosti o tom, či textu „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia" (článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice) obsahovo zodpovedá text „zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia". Ako už bolo vyššie uvedené, úmyslom zákonodarcu, (ktorý je vyjadrený aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z.), bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. To je skutočnosť, na ktorú by mal vziať vnútroštátny súd pri aplikácii ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. vždy prihliadať.

38. Eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. dospel odvolací súd k záveru, že citované ustanovenie neukladá veriteľom povinnosť, aby v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok úveru po častiach (istina, úrok a poplatky). Pokiaľ je teda v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvedené „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", je za použitia eurokonformného výkladu potrebné uvedené ustanovenie vykladať tak, že len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.

39. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že zákonom č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ (v znení účinnom do 31. marca 2015 písm. k/) zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom súčasnosťou od 1. mája 2018 slová „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" nahrádzajú slovami „výšku, počet, frekvenciu splátok". V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie jednotlivých častí splátky zo znenia uvedeného ustanovenia bolo nevyhnuté práve so zreteľom na závery

vyjadrené v Rozsudku, čo len potvrdzuje správnosť vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu, týkajúcich sa výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.

40. Zo spisu odvolací súd zistil, že v zmluve o úvere č. 183 771 zo dňa 20.1.2015, konkrétne v tabuľke zaradenej do bodu 1.2 zmluvy je uvedená výška úveru 2.400 €, druh a účel úveru, typ a výška úrokovej sadzby (fixná do splatnosti 17,9% p.a.), výška poplatku za poskytnutie úveru (120 €), poplatok za poistenie schopnosti splácať úver (1,07 € mesačne), výška anuitnej splátky (43,49 €), termín splatnosti prvej anuitnej splátky 20.2.2015, počet anuitných splátok (120), periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky (mesačne, v 20. deň kalendárneho mesiaca) splatnosť úveru (20.1.2025), výška RPMN (21,49 %), priemerná RPMN ku dňu podpísania úverovej zmluvy (17,33%), ako aj celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť, t.j. súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom (5.338,80 €).

41. Vyššie uvedené základné pojmy zmluvy o spotrebiteľskom úvere vymedzuje článok I. Obchodných podmienok pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s., fotokópia ktorých je v spise založená na č.l. 12 (ďalej len „OP“), ktoré tvoria súčasť zmluvy (podľa bodov 29 a 30 Rozsudku, zmluva o úvere nemusí byť uzatvorená „v jedinom dokumente“).

42. V danom prípade nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky zákonom vyžadované všeobecné náležitosti podľa Občianskeho zákonníka. Sporným nebolo ani to, že je v nej tiež uvedená celková výška úveru, výšku mesačnej anuitnej splátky úveru, počet splátok a termín splatnosti anuitnej splátky úveru a dátum konečnej splatnosti úveru. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že anuitná splátka je rovnomerná splátka úveru zahŕňajúca splácanie príslušnej časti istiny, úroku a poplatkov mesačne, vždy v termíne splatnosti uvedenom v zmluve. Splácanie anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity) znamená, že úver je splácaný v pravidelných mesačných splátkach. Výška každej splátky úveru je rovnaká (s výnimkou poslednej splátky). Poslednou splátkou úveru sa splatí zostatok úveru aj so zvyšným príslušenstvom. Anuitnou splátkou sa teda v danom prípade rozumie splátka, ktorá má rovnakú (nemennú) výšku počas celej doby platnosti úveru; v závislosti od splácania (priebehu amortizácie) úveru sa však mení vnútorná skladba anuitnej splátky (klesá v nej podiel úrokov a zvyšuje sa podiel istiny).

43. Pokiaľ ide o posúdenie správnosti záveru okresného súdu, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny a úrokov (tzv. iné poplatky neboli v zmluve dohodnuté), a preto je potrebné úver na jej základe poskytnutý považovať za úver bezúročný a bez poplatkov, tak je potrebné uviesť, že eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivkej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo to, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, aká na úrok za poskytnutie úveru a aká na iné platby (poplatky). V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že aj podľa záverov uvedených v predmetnom rozsudku ESD, zmluva o úvere uzatvorená na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď bod 53 Rozsudku). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku).

44. Vzhľadom na opodstatnenosť námietky odvolateľa, že napadnutý rozsudok okresného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení v otázke (splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.), ktorá je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.), krajský súd ako súd odvolací dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je nielen prípustné, ale aj dôvodné.

45. Nesprávny skutkový záver ohľadne neúplnosti úverovej zmluvy z hľadiska obsahovej náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ (v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy) zákona č. 129/2010 Z.z. nevyhnutne viedol súd prvej inštancie k nesprávne právnomu záveru, že z dôvodu absencie tohto údaja v úverovej zmluve je potrebné úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový.

46. V dôsledku uvedeného súd prvej inštancie zmluvný vzťah (predmetnú zmluvu) nepodrobil ďalšiemu prieskumu vo vzťahu k obsahovým náležitostiam zmluvy a prijateľnosti podmienok v predmetnej zmluve.

47. Vzhľadom na závery o nesprávnom právnom posúdení súdom prvej inštancie odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

48. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude vykonať dokazovanie potrebné na posúdenie všetkých obsahových náležitostí predmetnej zmluvy, t.j., či zmluva obsahuje všetky predpísané náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. tak, ako na to poukázal aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v ktorom však okrem záveru o absencii náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 „písm. k/“ nepodrobil prieskumu, či zmluva obsahuje všetky ostatné zákonom požadované náležitosti.

49. V novom rozhodnutí rozhodne súd o náhrade trov celého konania vrátane tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

50. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).